

Zdeněk Zerzán - Reportáž

ZŠ Šumperk Vrchlického

Magdalena Pattermanová, Adéla Trtíková, Milan Horký, Alexandr Nawrat

Pan Zerzáň se narodil ve Zlíně 2 roky před začátkem 2. světové války. V 7 letech zažil bombardování a osvobození Zlína.

“Já si to pamatuju jak dneska. Ten velký nálet, ten šel přes náš barák. Maminka chystala na oběd a v tom začal houkat poplach. V ten moment jsme prostě utekli akorát do sklepa. Rodiče nám drželi uši, protože to byl strašnej kravál. A když jsme vylezli z toho sklepa, to byla katastrofa. Ty talíře byly plný omítky, okna byly vyvrácené aji s rámama. Když jsme se podívali ven, tak některý baráky zmizely.”

V 9 letech se s rodinou přestěhovali do Kout nad Desnou.

“Zajímavý to bylo tím, že v Koutech bylo téměř 100% německé obyvatelstvo. A když jsme tam přijeli, tak byly odsuny Němců ve dvou etapách. V Koutech jsem chodil do páté třídy a pak jsem pokračoval na Měšťanku do Velkých Losin. V Losinách jsem chodil do modelářského kroužku.”

Právě tam si pan Zerzáň našel zálibu v letectví, která se proměnila ve vášeň na celý život, proto si hned po vojně udělal pilotní průkaz. Ještě na vojně se stal členem KSČ.

“Tak jsme přijeli jednou ze cvičení, velitel pluku nechal nastoupit pluk, asi 8 nás nechal vystoupit z té řady a povídá - ‚Soudruzi - a vy jste za odměnu přijati jako kandidáti do KSČ‘ a hotovo!”

Roku 1967 se pak stal náčelníkem horské služby Jeseníky, kde se při práci na Červenohorském sedle seznámil se slavnou gymnastkou Věrou Čáslavskou, několikanásobnou olympijskou vítězkou.

V roce 1968 projevila Čáslavská nesouhlas s komunismem podepsáním 2000 slov, tak se ji pan Zerzáň rozhodl schovat, aby se mohla účastnit olympiády v Mexiku.

“Já jsem měl na té Vřesové studánce volnej služební byt, tak jsem ji tam odvezl.”

Za tyto aktivity a postoje vůči režimu byl v 70. letech ze strany vyloučen.

V roce 1973 mu zakázali i létání, ale to mu nebránilo zorganizovat s přáteli z horské služby výpravu na Kilimandžáro. Ačkoliv nebyl pan Zerzáň u KSČ oblíbený, podařilo se jim odletět.

“A když jsme přišli na ten vrchol, zjistil jsem, že ty lyže mám akorát já, tak mě nezbývalo nic jinčího, než ten vrchol sjet.

Potom, když se mně podařilo sjet jako prvním na světě z toho Kilimandžára na lyžích, tak to byla velká sláva a ambasáda přijela až do národního parku Kilimandžáro.”

O této výpravě později napsal knihu.

A jak se má pan Zerzáň teď?

Dodnes se věnuje letectví a provozuje leteckou školu v Šumperku, má 2 syny, dceru a vnoučata taky pokračují v jeho leteckých šlépějích.